

Nina Košťalová, 16 rokov, Stará Bystrica

Príbeh manželskej lásky

Už dlhé roky naším mestom koluje povest' o manželskej zlatej ruži. Nikto však nevie, ako táto povest' naozaj končí. Páry, ktoré si na vlastnú kožu zažili túto cestu za ružou, sa zvyknú vyjadriť, že cesta za ňou sa naozaj vyplatí, avšak nie je všetko tak, ako sa na prvý pohľad zdá. Zaujíma vás, ako to naozaj je? Dovoľte mi porozprávať vám o starom manželskom páre, ktorý si toto tajomstvo držal až do samotného konca.

Tak ako v každom vzťahu, nie vždy je všetko prechádzka ružovou záhradou a prikvitnú problémy a hádky. Hádky vo vzťahu vnímam ako krištáľovú guľu. Ak sa na ňu pozeráme len z jednej strany, môžeme vidieť krásu a jas. Avšak, ak sa pozrieme z iného uhla, môžeme vidieť rany a nedostatky. Práve preto je dôležité pozerať na veci z viacerých uhlov a snažiť sa pochopiť názory a pocity toho druhého.

Pár, o ktorom budem dnes rozprávať, sú moji starí rodičia a ich cesta za ružou sa im pritrafila, keď boli obaja veľmi mladí. Zosobášili sa, keď mali osemnásť rokov, a tak ako roky plynú, tak sa občas všetko stáva akýmsi stereotypom a po čase môžeme pociťovať nespokojnosť či neistotu. Toto bol prípad mojich starých rodičov Alenky a Martina. Hádky sa do ich vzťahu hnali neskutočne rýchlo. Prestali si rozumieť, začali na sebe vnímať chyby, ktoré pred tým kvôli zamilovanosti akosi nevnímali. Prestali si svoju lásku preukazovať a krásne slová či skutky sa zmenili na konflikty. Mysleli si, že už to takto ďalej nepôjde, ale odmietali vzdať sa jeden druhého.

Babka Alena sa jeden večer rozhodla vyvetrať si hlavu a trochu sa poprechádzať. Ako sa tak túlala naším lesíkom, stretla starú pani. Mala žiarivo modré oči a na starenku aj veľmi dlhé čierne vlasy. Od žiaľu jej vyrozprávala svoj príbeh a zverila sa so svojimi problémami. Starenka jej povedala o zlatej ruži a hneď si tým babušku získala. Vraj jej povedala, že niekedy musíme nechať kúzlom voľnú ruku a nechať sa ovplyvniť mágiou. Vysvetlila jej, že cesta za ružou je často náročnejšia ako samotné problémy, ktorým čelia. Ak budú obaja dosť statoční a cieľavedomí a nájdu zlatú ružu, všetko zlé pominie. Strčila jej do ruky prázdny zväzok papiera so slovami: „Priložte obaja ruku k dielu a ukážte mu svoju silu.“ Po vyslovení nevidane zmizla.

Ako si babuška pomaly cupkala domov, nevedela prestať rozmýšľať nad starenkou, ktorú nikdy predtým nevidela. Keď otvorila dvere od domu, zbadala deda, ktorý sedel celý vystrašený, pretože nevedel, kde sa Alenka túla. Alenka si prisadla k nemu a prerozprávala mu celú skúsenosť so záhadnou ženou. Martin jej neveril túto rozprávku, až kým nevytiahla z batohu zväzok papiera. Ako ho obaja chytili a otvorili, nebol viac čistý, ale objavila sa tam obrovská ruža a aj cesta k nej. Obaja si uvedomovali, že ich láska je silnejšia ako nezhody, a preto sa vydali na cestu odstrániť všetko zlé a priviesť lásku späť do ich vzťahu. No to ešte netušili, koľko prekážok ich čaká.

Pobalili si veci na cestu a ihneď nasledovali mapku. Prvý šok nastal, keď sa napokon dostali k miestu s prvou úlohou. Na strome boli vyrezaná otázky, ktoré si museli zodpovedať, aby sa im

na zväzku z papiera objavila cesta ďalej. Otázky si vraj babuška nepamätá, no vie, že zistila o dedkovi veci, ktoré nikdy predtým nevedela. Ich spojenie bolo teda ešte viac úprimné a silné. A tak sa na papieri objavil ďalší kus cesty. Ako tak postupovali ďalej, dorazili k ďalšej úlohe. Úloha vlastne nebola úlohou, ale našli fotografiu z najkrajšieho dňa v ich živote. A tak si spolu sadli a zaspomínali na všetky zážitky, ktoré spolu prežili. Zistili, že nakoniec nie je všetko až také zlé, ako sa im zdalo. Ale predsa len sa rozhodli v ceste pokračovať, keď v tom sa hárok papiera z ničoho nič rozpadol a ostali z neho len malé zlaté semienka. Moji starí rodičia si teda uvedomili, že ich cesta je už na konci a vedia, že je viac dobrého ako zlého. Po návrate domov babuška zasadila semienka, ktoré zostali z hárku papiera. Za pár mesiacov im na záhradke vykvitla vysoká zlatá ružička. A aj keď sa dnes prídete pozrieť či presvedčiť o pravdivosti tohto príbehu, nájdete ju presne tam, kde bola niekedy dávno zasadená.

Od tohto príbehu ubehlo už veľa rokov a moji starí rodičia už, žiaľ, nie sú medzi nami, no na ružičke som našla malý odkaz. Na odkaze stálo: „A táto ruža bude kvitnúť tak dlho, ako naša láska.“ A aj keď je to už sedem rokov odvtedy čo prešli na druhý svet, tak tento kvet lásky stále pretrváva. A tak vždy, keď mám možnosť ich príbeh prerozprávať, poviem, že to bola láska až za hrob.